

**DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
ARRONDISSEMENT KORTRIJK, PROVINCIE WEST-
VLAANDEREN, KAMER MET EEN RECHTER,
RECHTSPREKENDE IN CORRECTIONELE ZAKEN**

Nr. 125 Rep.

=====
PRO JUSTITIA
=====

Vonnis dd. 18 januari 2012

Gezien de processtukken en namelijk de dagvaarding
betakend bij exploit van gerechtsdeurwaarder :

- met standplaats te
dd. 13 januari 2006 aan en
gerechtsdeurwaarder met standplaats te
- dd. 25 januari 2006 aan
met standplaats te dd. 15 februari
- 2006 aan de
- standplaats te plv van met
dd. 10 februari 2006 aan
- met standplaats te dd. 25
- januari 2006 aan met standplaats te dd. 25
- januari 2006 aan de met standplaats te dd. 16 januari
- 2006 aan

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE, welke benevens de
strafvordering de herstellvordering van de gewestelijke
stedenbouwkundige Inspecteur waarneemt

en waarbij zich heeft gevoegd :

Het College van Burgemeester en Schepenen, met
kantoren te
- eiser tot herstel-

- ter zitting vertegenwoordigd door Meester
advocaat te

**De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor de
Provincie** met kantoren te

- eiser tot herstel-

ten einde terecht te staan ter zake van: te
2004

tussen 1 april 2004 en 3 juni

De eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde :

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op artikel 99 §1,1°, strafbaar gesteld door de artikelen 146 al. 1,1°, 147 en 149, §1 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (B.S. 8 juni 1999), zoals gewijzigd bij decreet van 28 september 1999, 26 april 2000 en 04 juni 2003, door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondgedeelte of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, of de bepalingen van titels II en III van voornoemd Decreet of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van dit Decreet, namelijk door hetzij in strijd met de afgeleverde vergunning hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

te hebben gebouwd, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, te hebben herbouwd, een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd),

op het onroerend goed gelegen te
ten kadaster gekend onder

in eigendom toebehorende aan

hoger voornoemd

in casu: 1/ een loods met een totale oppervlakte van ongeveer 700 m² te hebben
gebouwd

2/ een verharde oppervlakte van circa 2000 m² te hebben aangelegd

zoals verder gepreciseerd in het proces-verbaal van vaststelling en de vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

Met de omstandigheid wat de eerste, de tweede, de derde, de vierde, de vijfde en de zesde beklagde betreft, dat het misdrijf gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen zijn die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste verplaatsbare inrichtingen ontwerpen, en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden bij de uitoefening van hun beroep (artikel 146 al. 2 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening).

Overgeschreven in het
en ingeschreven van
hypothekbewaarder

hypothekkantoor te
ambtswege, kosten 213.70
(formaliteit)

op 27 januari 2006
aetkend de

Gezien het tussenvonnis van deze rechtbank waarbij een lasthebber ad hoc werd aangesteld dd. 1 maart 2006.

Gezien het tussenvonnis van deze rechtbank waarbij om een advies werd verzocht bij de Hoge Raad voor het Herstelbeleid omtrent de herstellvordering dd. 19 september 2007.

Gehoord de uiteenzetting der zaak door procureur des Konings.

Eerste substituut-

Gehoord de eisers tot herstel voornoemd.

Na de beklaagden ondervraagd te hebben.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door :

- Meester advocaat te voor die in hoofde de vrijspraak pleit en subsidiair verzoekt om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling, waarmee beklaaide instemt;
- Meester advocaat te voor die verzoekt tot splitsing van de burgerlijke kant van de strafkant en subsidiair betreffende de herstellvordering t.a.v. de GSI deze nietig te verklaren (zie tegenstelling taalwet) en t.a.v. de CBS deze niet ontvankelijk te verklaren;
- Meester advocaat te voor die de vrijspraak pleit;
- Meester advocaat te voor die de feiten betwist;
- Meester advocaat te loco Meester advocaat te voor die de vrijspraak vraagt en subsidiair verzoekt om een milde toepassing van de strafwet;
- Meester advocaat te loco Meester advocaat te voor die de vrijspraak vraagt en subsidiair een milde toepassing van de strafwet;

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagden bij toepassing van de strafwet en gemotiveerd negatief advies geeft in verband met de gevraagde opschorting van de uitspraak van de veroordeling door

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen:

- zoals vermeld in de tenlasteleggingen
- 1.1.1, 1.1.2, 4.2.1, 1°, 6.1.1, eerste lid, 1° en 6.1.1 derde lid, 6.1.3 en 6.1.1 al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gecoördineerd bij besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009
- 38, 40, 65 Sw

De eerste beklagde wordt samen met de tweede beklagde, vervolgd voor de feiten van de enige tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding.

De eerste beklagde werd mee gedagvaard in zijn hoedanigheid van afgevaardigd bestuurder van de tweede beklagde op het ogenblik van de feiten.

Opdat een rechtspersoon en een natuurlijk persoon samen kunnen worden veroordeeld wegens eenzelfde misdrijf, is vereist dat de strafbare gedraging *in concreto* kan worden toegerekend aan een geïdentificeerd natuurlijk persoon actief binnen de rechtspersoon (art. 5, lid 2 Sw.).

Een natuurlijke persoon is slechts strafrechtelijk aansprakelijk voor een misdrijf dat werd gepleegd binnen een rechtspersoon als deze *in concreto* foutief heeft gehandeld en of verzuimd heeft wettelijke verplichtingen voor rekening van de rechtspersoon na te leven.

Deze strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan niet louter op basis van de functie van de natuurlijke persoon binnen de rechtspersoon weerhouden worden.

De rechtbank is van oordeel dat het strafdossier voldoende elementen bevat om te besluiten dat de feiten van de tenlastelegging te wijten zijn aan individuele fouten begaan door de eerste beklagde en dat deze *in concreto* in staat was de feiten te verhinderen of te beïnvloeden, onder meer:

- De eerste beklagde wist dat de constructies en verhardingen voorbij de rooilijn werden gebouwd waar volgens het BPA niet mocht worden gebouwd. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij had gehoopt dat het gemeentebestuur de rooilijn zou verplaatsen zodat het gebouwde alsnog binnen de lijnen van het BPA zou vallen. Uit zijn verklaringen blijkt dat de eerste beklagde wist dat er niet conform de stedenbouwkundige vergunning werd gebouwd en dat hij van bij aanvang van het dossier rekende op een regularisatie (zie onder meer st. 3 en 13 strafdossier);

- Architect werd na het indienen van de bouwaanvraag uitdrukkelijk van het toezicht op de werken ontslaan (st. 15 strafdossier) en nadien werd door de eerste beklagde geen andere architect aangesteld om toezicht te houden op de conformiteit van de werken met de vergunning en de daarbij behorende plannen.

Het misdrijf kan dus worden toegerekend aan de eerste beklagde. De rechtbank is ook van oordeel dat de eerste beklagde wetens en willens heeft gehandeld, zodat hij samen met de tweede beklagde kan worden veroordeeld (artikel 5, lid 2 Sw.).

De feiten van de tenlastelegging zijn bewezen in hoofde van de eerste beklagde. Ook de verzwarende omstandigheid voor zij die beroepsmatig in de onroerend goedsector actief zijn, is bewezen.

De rechtbank verwijst naar de volgende gegevens van het strafdossier:

- het aanvankelijk proces-verbaal waaruit blijkt dat in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 3 februari 2003 en met de daarbij goedgekeurde bouwplannen, de opslagloods 700 m² groter werd gebouwd dan toegestaan en er 2.000m² meer verharde oppervlakte werd aangelegd dan

toegestaan, deels in het achterliggende agrarisch gebied waar niet mocht gebouwd worden;

- het plan met de aanduiding van het teveel gebouwde of verharde (st. 11-12 strafdossier);
- de foto's van de stedenbouwkundige inbreuken (st. 33-37 strafdossier);
- de verhoren van

Gelet op de omvang van het teveel gebouwde en verharde (2.700 m²) meent de rechtbank dat het niet zomaar ging om een verkeerde opmeting of een probleem van onderling verschillende plannen.

Bovendien werd in het Ministerieel Besluit van 6 december 2000 tot gedeeltelijke goedkeuring van het BPA (st. 45 en volgende strafdossier) reeds duidelijk gemaakt dat het bedrijf niet kon uitbreiden in het achterliggende agrarisch gebied.

Ter zitting van 28 oktober 2010 verzocht de eerste beklaagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak te verlenen, waaromtrent het Openbaar Ministerie een gemotiveerd negatief advies verleende.

Rekening houdend met:

- het gunstig strafverleden van de beklaagde die nog niet voor gelijkaardige feiten werd veroordeeld;
- het gegeven dat een veroordeling een negatieve invloed kan hebben op professioneel vlak;

zijn er redenen om aan de beklaagde de gunst van de opschorting te verlenen.

De beklaagde heeft er om verzocht en verkeert in de wettelijke voorwaarden: hij heeft nog geen veroordeling tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden ondergaan en de feiten zijn niet van aard dat zij gestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van méér dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

2. Ten aanzien van de tweede beklaagde.

De feiten van de tenlastelegging zijn bewezen in hoofde van de tweede beklaagde. Ook de verzwarende omstandigheid voor zij die beroepsmatig in de onroerend goed-sector actief zijn, is bewezen.

De rechtbank verwijst naar de volgende gegevens van het strafdossier:

- het aanvankelijk proces-verbaal waaruit blijkt dat in strijd met
de stedenbouwkundige vergunning van 3 februari 2003 en met de daarbij goedgekeurde bouwplannen, de opslagloods 700 m² groter werd gebouwd dan toegestaan en er 2.000m² meer verharde oppervlakte werd aangelegd dan toegestaan, deels in het achterliggende agrarisch gebied waar niet mocht gebouwd worden;
- het plan met de aanduiding van het teveel gebouwde of verharde (st. 11-12 strafdossier);

- de foto's van de stedenbouwkundige inbreuken (st. 33-37 straf dossier);
- de verhoren van afgevaardigd bestuurder

Gelet op de omvang van het teveel gebouwde en verharde (2.700 m²) meent de rechtbank dat het niet zomaar ging om een verkeerde opmeting of een probleem van onderling verschillende plannen.

Bovendien werd in het Ministerieel Besluit van 6 december 2000 tot gedeeltelijke goedkeuring van het BPA (st. 45 en volgende straf dossier) reeds duidelijk gemaakt dat het bedrijf niet kon uitbreiden in het achterliggende agrarisch gebied.

Bij de toepassing van de straf en strafmaat houdt de rechtbank rekening met :

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- het blanco strafverleden van de tweede beklagde;

Een geldboete deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moet de tweede beklagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en haar ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

3. Ten aanzien van de derde beklagde,

De derde beklagde wordt samen met de vierde beklagde, vervolgd voor de feiten van de enige tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding.

De derde beklagde werd mee gedagvaard in zijn hoedanigheid van consultant van de vierde beklagde op het ogenblik van de feiten.

Opdat een rechtspersoon en een natuurlijk persoon samen kunnen worden veroordeeld wegens eenzelfde misdrijf, is evenwel vereist dat de strafbare gedraging *in concreto* kan worden toegerekend aan een geïdentificeerd natuurlijk persoon actief binnen de rechtspersoon (art. 5, lid 2 Sw.).

Een natuurlijke persoon is slechts strafrechtelijk aansprakelijk voor een misdrijf dat werd gepleegd binnen een rechtspersoon als deze *in concreto* foutief heeft gehandeld en of verzuimd heeft wettelijke verplichtingen voor rekening van de rechtspersoon na te leven.

Deze strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan niet louter op basis van de functie van de natuurlijke persoon binnen de rechtspersoon weerhouden worden.

De rechtbank is van oordeel dat het straf dossier onvoldoende elementen bevat om te besluiten dat de feiten van de tenlastelegging te wijten zijn aan individuele fouten begaan door de derde beklagde of dat deze *in concreto* in staat was deze te verhinderen of te beïnvloeden, minstens bestaat daarover twijfel.

In die omstandigheden acht de rechtbank de feiten van de tenlastelegging niet bewezen en dient de derde beklagde uit dien hoofde te worden vrijgesproken zonder kosten.

4. Ten aanzien van de vierde beklagde,

De feiten van de tenlastelegging zijn bewezen in hoofde van de vierde beklagde. Ook de verzwarende omstandigheid voor zij die beroepsmatig in de onroerend goed-sector actief zijn, is bewezen.

De rechtbank verwijst naar de volgende gegevens van het strafdossier:

- het aanvankelijk proces-verbaal waaruit blijkt dat in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 3 februari 2003 en met de daarbij goedgekeurde bouwplannen, de opslagloods 700 m² groter werd gebouwd dan toegestaan en er 2.000m² meer verharde oppervlakte werd aangelegd dan toegestaan, deels in het achterliggende agrarisch gebied waar niet mocht gebouwd worden;
- het plan met de aanduiding van het teveel gebouwde of verharde (st. 11-12 strafdossier);
- de foto's van de stedenbouwkundige inbreuken (st. 33-37 strafdossier);
- het verhoor van waaruit blijkt dat de vierde beklagde als aannemer de stedenbouwkundige vergunning en daarbij horende plannen voor het project niet heeft opgevraagd.

Ten onrechte stelt de vierde beklagde in zijn conclusie dat hij zich voor wat betreft de conformiteit met de stedenbouwkundige vergunning en het nazicht van de bij de vergunning behorende plannen, mocht steunen op het woord van de eerste beklagde of dat alle verantwoordelijkheid bij de onderaannemer lag.

Ook het aanleggen van de verhardingen is bewezen in hoofde van de vierde beklagde, nu zij de werken integraal heeft uitbesteed aan een onderaannemer die zoals blijkt uit het dossier in haar opdracht de bouwwerken en ook de verhardingen heeft uitgevoerd.

Bij de toepassing van de straf en strafmaat houdt de rechtbank rekening met :

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- het blanco strafverleden van de vierde beklagde.

Een geldboete deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moet de vierde beklagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en haar ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

5. Ten aanzien van de vijfde beklagde,

De vijfde beklagde wordt samen met de zesde beklagde, vervolgd voor de feiten van de enige tenlastelegging zoals omschreven in de dagvaarding.

De vijfde beklagde werd mee gedagvaard in zijn hoedanigheid van zaakvoerder van de zesde beklagde op het ogenblik van de feiten.

Opdat een rechtspersoon en een natuurlijk persoon samen kunnen worden veroordeeld wegens eenzelfde misdrijf, is evenwel vereist dat de strafbare gedraging *in concreto* kan worden toegerekend aan een geïdentificeerd natuurlijk persoon actief binnen de rechtspersoon (art. 5, lid 2 Sw.).

Een natuurlijke persoon is slechts strafrechtelijk aansprakelijk voor een misdrijf dat werd gepleegd binnen een rechtspersoon als deze *in concreto* foutief heeft gehandeld en of verzuimd heeft wettelijke verplichtingen voor rekening van de rechtspersoon na te leven.

Deze strafrechtelijke verantwoordelijkheid kan niet louter op basis van de functie van de natuurlijke persoon binnen de rechtspersoon weerhouden worden.

De rechtbank is van oordeel dat het strafdossier onvoldoende elementen bevat om te besluiten dat de feiten van de tenlastelegging te wijten zijn aan individuele fouten begaan door de vijfde beklagde of dat deze *in concreto* in staat was deze te verhinderen of te beïnvloeden, minstens bestaat daarover twijfel.

In die omstandigheden acht de rechtbank de feiten van de tenlastelegging niet bewezen en dient de vijfde beklagde uit dien hoofde te worden vrijgesproken zonder kosten.

6. Ten aanzien van de zesde beklagde,

De feiten van de tenlastelegging zijn bewezen in hoofde van de zesde beklagde. Ook de verzwarende omstandigheid voor zij die beroepsmatig in de onroerend goed-sector actief zijn, is bewezen.

De rechtbank verwijst naar de volgende gegevens van het strafdossier:

- het aanvankelijk proces-verbaal waaruit blijkt dat in strijd met de stedenbouwkundige vergunning van 3 februari 2003 en met de daarbij goedgekeurde bouwplannen, de opslagloods 700 m² groter werd gebouwd dan toegestaan en er 2.000m² meer verharde oppervlakte werd aangelegd dan toegestaan, deels in het achterliggende agrarisch gebied waar niet mocht gebouwd worden;
- het plan met de aanduiding van het teveel gebouwde of verharde (st. 11-12 strafdossier);
- de foto's van de stedenbouwkundige inbreuken (st. 33-37 strafdossier);
- het verhoor van

Ten onrechte stelt de zesde beklagde in haar conclusie dat zij als onderaannemer geen enkele verplichting hadden de stedenbouwkundige vergunning en de daarbij goedgekeurde plannen op te vragen en dat zij er kon van uitgaan dat alles in orde was.

Bij de toepassing van de straf en strafmaat houdt de rechtbank rekening met :

- de aard, de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd;
- het blanco strafverleden van de zesde beklaagde.

Een geldboete deels effectief en deels met uitstel van tenuitvoerlegging zoals hierna bepaald, moet de zesde beklaagde het wederrechtelijk karakter van de gepleegde feiten doen inzien en haar ervan weerhouden om in de toekomst gelijkaardige feiten of andere misdrijven te plegen.

**Om deze redenen,
De rechtbank,**

wijzende op tegenspraak

Verbetert en vult de dagvaarding aan zoals vermeld.

1/

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen in hoofde van

Gelast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling in hoofde van en dit voor de duur van VIJF jaar.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 31,28 euro opgelegd in uitvoering van het K.B. van 28.12.1950 betreffende de toekenning en betaling van kosten in strafzaken.

2/

Verklaart de feiten van de tenlastelegging bewezen in hoofde van

Veroordeelt dienvolgens uit hoofde van de bewezen verklaarde tenlastelegging

tot

een geldboete van TWINTIGDUIZEND euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en dus gebracht op HONDERD EN TIEN DUIZEND euro.

Zegt evenwel dat de geldboete van TWINTIGDUIZEND euro, gesplitst wordt in:
- TIENDUIZEND euro x 5,5 effectief, hetzij VIJFENVIJFTIG DUIZEND euro;
- TIENDUIZEND euro x 5,5 met uitstel zoals hierna bepaald, hetzij VIJFENVIJFTIG DUIZEND euro;

Aangezien de straf niet meer bedraagt dan een geldboete van 120.000,00 euro en betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een geldboete van

meer dan 24.000,00 euro, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete van 20.000,00 euro, behalve 10.000,00 euro die effectief blijven, zal uitgesteld worden voor de duur van DRIE JAAR, mits betrokkene gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 31,28 euro opgelegd in uitvoering van het K.B. van 28.12.1950 betreffende de toekenning en betaling van kosten in strafzaken.

Verplicht een bijdrage van vijftwintig euro te verhogen met 50 opdecimen, hetzij honderdvijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd bij KB van 19 december 2003 en aan de occasionele redders zoals aangevuld bij KB 7 december 2006.

3/
Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging niet bewezen in hoofde van

Spreekt vrij voor de voormelde tenlastelegging en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlastelegging, zonder kosten.

Legt de kosten ten laste van de Staat.

4/
Verklaart de feiten van de tenlastelegging bewezen in hoofde van

Veroordeelt dienvolgens uit hoofde van de bewezen verklaarde tenlastelegging

tot

een geldboete van VIJFDUIZEND euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en dus gebracht op ZEVENENTWINTIG DUIZEND VIJFHONDERD euro.

Zegt evenwel dat de geldboete van VIJFDUIZEND euro, gesplitst wordt in:
- TWEEDUIZEND VIJFHONDERD euro x 5,5 effectief, hetzij DERTIEN DUIZEND ZEVENHONDERD EN VIJFTIG euro;

- **TWEEDUIZEND VIJFHONDERD euro x 5,5 met uitstel zoals hierna bepaald, hetzij DERTIEN DUIZEND ZEVENHONDERD EN VIJFTIG euro;**

Aangezien de straf niet meer bedraagt dan een geldboete van 120.000,00 euro en betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een geldboete van meer dan 24.000,00 euro, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete van 5.000,00 euro, behalve 2.500,00 euro die effectief blijven, zal uitgesteld worden voor de duur van **DRIE JAAR**, mits betrokkene gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 31,28 euro opgelegd in uitvoering van het K.B. van 28.12.1950 betreffende de toekenning en betaling van kosten in strafzaken.

Verplicht een bijdrage van vijftientig euro te verhogen met 50 opdeclemen, hetzij honderdvijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd bij KB van 19 december 2003 en aan de occasionele redders zoals aangevuld bij KB 7 december 2006.

5/
Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging niet bewezen in hoofde van

Spreekt vrij voor de voormelde tenlastelegging en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de voormelde tenlastelegging, zonder kosten.

Legt de kosten ten laste van de Staat.

6/
Verklaart de feiten van de tenlastelegging bewezen in hoofde van

Veroordeelt
bewezen verklaarde tenlastelegging

dienvolgens uit hoofde van de

tot

een geldboete van VIJFDUIZEND euro, te verhogen met 45 opdecimen, hetzij x 5,5 en dus gebracht op ZEVENENTWINTIG DUIZEND VIJFHONDERD euro.

Zegt evenwel dat de geldboete van VIJFDUIZEND euro, gesplitst wordt in:
- TWEEDUIZEND VIJFHONDERD euro x 5,5 effectief, hetzij DERTIEN DUIZEND ZEVENHONDERD EN VIJFTIG euro;
- TWEEDUIZEND VIJFHONDERD euro x 5,5 met uitstel zoals hierna bepaald, hetzij DERTIEN DUIZEND ZEVENHONDERD EN VIJFTIG euro;

Aangezien de straf niet meer bedraagt dan een geldboete van 120.000,00 euro en betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een geldboete van meer dan 24.000,00 euro, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete van 5.000,00 euro, behalve 2.500,00 euro die effectief blijven, zal uitgesteld worden voor de duur van DRIE JAAR, mits betrokkene gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een geldboete van meer dan 12.000 euro zonder uitstel oploopt.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 31,28 euro opgelegd in uitvoering van het K.B. van 28.12.1950 betreffende de toekenning en betaling van kosten in strafzaken.

Verplicht een bijdrage van vijftwintig euro te verhogen met 50 opdecimen, hetzij honderdvijftig euro te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals gewijzigd bij KB van 19 december 2003 en aan de occasionele redders zoals aangevuld bij KB 7 december 2006.

Veroordeelt

solidair tot de kosten begroot op 301,24 euro.

BETREFFENDE DE HERSTELVORDERING

(overeenkomstig art. 149, § 1 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, thans artikel 6.1.41 en volgende van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO));

uitgaande van zowel het College van Burgemeester en Schepenen van als van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor de Provincie

1. Voorgaanden

Op 13 maart 2008 heeft de deputatie van de provincie een gedeeltelijk positief planologisch attest afgeleverd aan In dit attest adviseerde de provincie positief wat betreft het behoud van het bedrijf op de huidige locatie, met inbegrip van het onvergonde deel van de loods en van de verhardingen, op voorwaarde dat de bedrijfssite landschappelijk geïntegreerd wordt. Alle bijkomende uitbreidingen of verhardingen werden afgewezen.

Tegen dit gedeeltelijk positief planologisch attest werd geen beroep aangetekend door de gedelegeerd planologisch ambtenaar.

In een niet-eensluidend advies van 23 juni 2008 achtte de Hoge Raad voor het Herstelbeleid de herstellvordering voorbarig doordat dit planologisch attest een bestemmingswijziging in het vooruitzicht stelde.

Uit de stukken vooraleed door de tweede beklaaide blijkt dat een definitief werd vastgesteld door de provincieraad op 25 november 2010.

bevestigt de bestendinging van de bestaande bedrijfsactiviteiten van op de huidige locatie met inbegrip van de gebouwen en de verhardingen, mits een degelijke landschappelijke inpassing van het bedrijf binnen het open ruimte gebied.

Het agrarisch gebied waarin de onvergonde constructies en verhardingen gelegen waren, werd herbestemd naar een zone voor bedrijvigheid. De initieel wederrechtelijke toestand werd dus tijdens de procedure planmatig rechtgezet. Uiteraard zal de toestand pas finaal geregulariseerd zijn eens een definitieve stedenbouwkundige regularisatievergunning voorligt.

De tweede beklaaide vraagt in hoofdorde dat de rechtbank de beoordeling van de herstellvordering onbepaald zou verdagen. De rechtbank kan hier niet op ingaan. De rechtbank beschikt thans over voldoende gegevens om de herstellvordering te beoordelen.

2. Nietigheid van de herstellvordering

In ondergeschikte orde werpt de tweede beklaaide op dat de herstellvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur nietig is wegens schending van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken. De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering enkel in een toelichting in bijlage franstalige citaten bevat. Deze citaten worden telkens vergezeld van een vertaling van de kern of de inhoud ervan in het Nederlands. Er zijn dus geen redenen om de herstellvordering uitgaande van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur nietig te verklaren wegens schending van de taalwetgeving.

3. Ontvankelijkheid van de herstellvordering

De tweede beklaaide stelt dat de vordering tot herstel var niet ontvankelijk is. Vermits de rechtbank vaststelt dat niet langer tussenkomt en afstand heeft gedaan van de herstellvordering (zie zittingsblad 28 oktober 2010), dient hierover niet meer te worden geoordeeld.

Voorts betoogt de tweede beklaaide dat de herstellvordering uitgaande van het College van Burgemeester en Schepenen van niet

ontvankelijk zou zijn, omdat deze niet werd ingeleid via het parket, voorafgaandelijk aan de dagvaarding. De herstelvordering van het College van Burgemeester en Schepenen is niet aan substantiële pleegvormen onderworpen. Het volstaat dat het bestuur duidelijk zijn wil te kennen heeft gegeven om het herstel in rechte te vorderen en dat de beklaagden daarover tegenspraak hebben kunnen voeren. Naar het oordeel van de rechtbank is de vordering van het College van Burgemeester en Schepenen ontvankelijk.

4. Gegrondheid van de herstelvordering

Ten onrechte stelt de tweede beklagde dat de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur niet gesteund is op motieven die verband houden met de goede ruimtelijke ordening. De rechtbank verwijst naar de uitvoerige stedenbouwkundige motieven aangehaald in de herstelvordering, in de adviezen en in de synthesconclusie van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

De rechtbank komt evenwel tot het besluit dat de herstelvordering dient te worden afgewezen. Als gevolg van het zijn de onvergunde constructies en verhardingen immers niet langer in strijd met de stedenbouwkundige bestemmingsvoorschriften. Bijgevolg dient overeenkomstig artikel 6.1.41, §1 VCRO de betaling van de meerwaarde te worden gevorderd en niet het herstel of de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken, tenzij de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur aantoonst dat hierdoor de plaatselijke ordening op kennelijk onevenredige wijze zou worden geschaad. Volgens artikel 7.1.1 VCRO is deze bepaling onmiddellijk van toepassing op hangende handhavingsprocedures.

Bovendien valt de afbraak van het teveel gebouwde en het uitbreken van de verhardingen, gelet op het tussengekomen niet meer te verantwoorden door de vereisten van een goede ruimtelijke ordening en zou een dergelijk bevel kennelijk onredelijk zijn.

De herstelvordering dient om deze redenen te worden afgewezen.

De rechtbank gaat niet in op het verzoek van de tweede beklagde om de prejudiciële vraag te stellen die zij formuleerde op p. 36 van haar synthesconclusie, vermits zij een beslissing op dit punt niet noodzakelijk acht voor het wijzen van het vonnis.

Om deze redenen, De rechtbank,

Wijzende op tegenspraak

Wijst de exceptie van nietigheid van de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur wegens schending van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, af.

Verklaart de herstelvordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur ontvankelijk, doch wijst deze af als ongegrond.

Verklaart de herstelvordering van het College van Burgemeester en Schepenen ontvankelijk, doch wijst deze af als ongegrond

Wijst de vorderingen tot het opleggen van een dwangsom eveneens af.

Zegt dat er geen aanleiding is om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof omtrent artikel 6.1.41 §1 VCRO van 15 mei 2009.

Overeenkomstig art. 4 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering, gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994, 28 maart 2000 en 13 april 2005, worden voor zoveel als nodig de burgerlijke belangen aangehouden.

Aldus uitgesproken te Kortrijk, in het gerechtsgebouw, in de openbare terechtzitting van **de elfde kamer thans dertiende kamer, op achttien januari tweeduizend en twaalf.**

Aanwezig :   ondervoorzitter - alleenzetelend Rechter
   Substituut-Procureur des Konings
   afgev. griffier (M.B. 21.09.2011)

Goedkeurend doorhaling van   lijnen en   woorden.